

i det Høieste 66 Rbd. for den Hest, der under Regimentets aarlige Mynstring, efterat Cieren har udleveret den, og forend han igjen modtager den, kommer til Skade, uden Hensyn til, om Hestens virkelige Verdi, ansat efter Bestemmelsen i Frd. 14de Septbr. 1774 maatte være større. En Betaling af 66 Rbd. kan i 1774 vistnok have været meget fyldestgjørende, men den er det ikke i Aaret 1850, og den har ikke været det i mange Aar. Følgen heraf er, at Udrederne erholde ikke mere end den halve Verdi af deres Heste godtgjort, og Statskassen har saaledes i denne Bestemmelse eengang ligefrem godtgjort sig det Forskud, der er ydet dem. Den har ogsaa ad anden Vej og paa en anden Maade, om end indirecte, godtgjort sig det. 66 Rbd. var i Aaret 1774 52 Species; det er nu kun 31 Species. Denne Omstændighed troer jeg at burde ansøre; thi det sees af Præmisserne til Rescriptet af 1777, at de normerede 66 Rbd. hidrøre fra, at en saadan Sum er bestemt for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen. Næmeligviis maa det altsaa antages, at Godtgjørelsen der er 66 Rd. Courant, medens den i Kongeriget kun er 66 Rbd. Under Discussionen her er der oftere omtalt et Circulaire fra Krigsministeren af 8de August 1849, hvorefter Udrederne skulde være opfordrede til at besætte de vacante Nummere. Jeg veed ikke, hvorledes eller paa hvilken Maade dette Circulaire er blevet kundgjort, men jeg maa meget stærkt betvivle, at nogen Udreder er af Regimentet blevet opfordret til at besætte det vacante Nummere eller blevet underrettet om, at det var vacant. Det er saaledes tilgaaet under Krigsaarene, at om Vinteren have Udrederne modtaget fra Regimentet en Hest paa Foder, meget sjældnen den Nationalhest, som de selv havde ydet. Den afleveredes igjen i Foraaret eller efter Indkaldelse til Regimentet og mod-

toges der uden Hensyn til om den leverede Hest var ond eller god, naar den kun var ubeskadiget og i tilbørlig Foderstand. Vil man altsaa decourtere Udrederne Remonteringspengene, synes det dog, at Retfærdigheden fordrer, at Udrederne maatte have været advarede eller underrettet om, at Nummeret var vacant og opfordret til at besætte det; thi naar det ikke er skeet, er der fra hans Side ingen Forsømmelse vilst, som kunde berettigge Staten til at decourtere ham Remonteringspengene. Forsaa vidt det af den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgkreds (Wessely) er blevet yttret, at det var ham bekjendt, at en Nationalhest meget godt kunde holdes for 12 Rbd. om Aaret, maa jeg ganske bestemt, grundet paa Erfaring, modsigge dette Udsagn. Det er mig vitterligt, at det i Fredsaarene var meget almindeligt, at der betaltes det Dobbelte for at holde en Nationalhest. 20 til 24 Rbd., skundom endogsaa derover, var den Priis, der i Almindelighed blev betalt til Udrederne.

Ordføreren: Da Tiden er rykket saa langt frem, skal jeg indskrænke mig til nogle meget faa og korte Bemærkninger. I Anledning af hvad den sidste ærede Taler bemærkede angaaende Circularet for Krigsministeriet af 8de Aug. skal jeg henholde mig til Motiverne Pg. 14, hvor det udtrykkeligt er sagt, at Krigsministeren havde udsædt et Circulaire til samtlige Udredere, som ere blevne gjorte Tilbud om, at det stod dem frit for enten at levere en ny Hest imod at modtage Taxationssummen for den faldne eller casfereede, eller at modtage en Erstatningshest, hvormed Nummeret midlertidigen vilde blive besat af Militæretaten. Det fremgaaer endvidere af de Acter, som ere os stillede fra Krigsministeriet, at næsten alle Udrederne have foretrukket det sidste Alternativ, ikke selv at stille en Hest paany.